

bedrijf voor geen enkele van de bovenvermelde activiteiten over een rechtsgeldige vergunning beschikte. De Milieu-inspectie gelastte dan ook de onmiddellijke stopzetting van de hinderlijke activiteiten en het onverwijld indienen van de nodige vergunningsaanvragen.

Volledigheidshalve moet er nog worden aangestipt dat binnen een straal van 30 à 40 meter van de werf zowat 10 à 20 gezinnen rechtstreeks door de stof- en lawaaihinder werden getroffen.

Op dit moment bevindt het dossier zich bij de provinciale diensten, zodat de beslissing van de bestendige deputatie eerstdaags verwacht kan worden.

In het Vlaams Milieureglement is er sprake van geluidshinderzones tot 200 meter rond een bedrijf. Nochtans kregen alleen de omwoners binnen een straal van 100 meter een bericht van het gemeentebestuur. Is hiermee de procedure conform het Vlaams Milieureglement volkomen gerespecteerd?

Bedrijven voor het sorteren en overslaan van bouwafval zorgen bijna per definitie voor bovenmatige geluidshinder, verstoring door vrachtovervoer en stofontwikkeling. Horen dergelijke bedrijven niet eerder thuis in industriezones dan wel in ambachtelijke zones grenzend aan woonzones?

Antwoord

De procedure bepaald in titel I van het Vlarem schrijft inderdaad voor dat in het kader van het openbaar onderzoek over een klasse I-vergunningsaanvraag de omwonenden binnen een straal van 100 m een schriftelijke kennisgeving dienen te krijgen.

Wat het inhoudelijke aspect van het concrete dossier betreft zal het lid begrijpen dat ik op dit ogenblik nog geen standpunt wens in te nemen. Zoals het lid zelf stelt dient de bestendige deputatie immers nog hieromtrent uitspraak te doen in eerste aanleg.

Vraag nr. 119
van 11 maart 1993
van de heer H. VAN WAMBEKE

Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — OCMW's

OCMW's met RVT's en/of rustoorden met een eigen wasserij zijn grote verbruikers van water. Daardoor zijn de heffingen ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging vaak aan de hoge kant.

In de praktijk komt het erop neer dat wat men aan de ene kant van de overheid (gewest, gemeente) aan toelagen krijgt, men aan de andere kant gedeeltelijk terugbetaalt.

Waarom zijn openbare instellingen onderworpen aan die heffing? Voorziet de minister in geen mogelijkheid om bijvoorbeeld OCMW's daarvan te ontslaan?

Antwoord

De wetgeving inzake de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging omschrijft het belastbaar feit of de heffingsplichtige als volgt:

”Voor de toepassing van dit decreet wordt als een aan de heffing onderworpen heffingsplichtige beschouwd, elke natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet of op dit grondgebied over een eigen waterwinning heeft beschikt of op dit grondgebied water heeft geloosd, ongeacht de herkomst van het water”.

Dit betekent dat elkeen die zich in die omstandigheid bevindt, heffingsplichtig is. De decreetgever maakt geen onderscheid naargelang het al of niet openbare instelling zijn.

Indien men wel een onderscheid zou creëren, zou dit alleen leiden tot ongelijkheid en tot het aanvechten van de schending van het gelijkheidsbeginsel.

De decreetgever voorziet om die reden in geen enkele vrijstelling of vermindering van de heffing.

Vraag nr. 120
van 12 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

N.v. Ijsfabriek in Eversem (Meise) — Loods zonder vergunning

Op 16 oktober 1992 stelde ik de minister een parlementaire vraag (nummer 267) betreffende de uitbreiding van de n.v. Ijsfabriek in Eversem (Meise) en de risico's voor de omgeving (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 49).

Uit het antwoord bleek dat het bedrijf inderdaad een aanvraag tot uitbreiding en omvorming van de bestaande vestigingen indiende, en dit op 29 november 1990. De aanvraag had tot doel de activiteiten van het bedrijf in het centrum van Strombeek-Bever over te brengen naar de vestiging in Meise.

De bestendige deputatie van Brabant heeft de vergunning tot uitbreiding en omvorming op 7 juli 1992 in eerste aanleg verleend voor een proeftermijn van 2 jaar.

De bedrijfsverantwoordelijken hebben de uitbreidingsvergunning aangegegrepen om zelfs nieuwe gebouwen op te trekken. De omwonenden konden vaststellen dat er een nieuwe open loods werd gebouwd, waar vaten werden opgestapeld met het opschrift "Calcium carbide. Dangerous when wet. In case of fire, never use water".

Tegen de beslissing werden meerdere beroepen aange tekend. De minister kon nog geen standpunt innemen omdat het onderzoek van de beroepen nog volop bezig was.

Kan de minister mij meedelen of hij ervan op de hoogte is dat de n.v. Ijsfabriek een loods bouwde zonder vergunning?

Kan hij nu al een standpunt innemen?